

lige, således at skattestyrelseslovens § 29, stk. 4, ikke kan anvendes.

e. Frikommuneforsøg på skatteområdet

På skatteområdet er der foreløbig godkendt 5 frikommuneforsøg.

3 af disse frikommuneforsøg (Ebeltoft, Esbjerg og Ballerup) går ud på, at borgerne frem til udgangen af 1993 får valget mellem at følge den sædvanlige klagevej over en skatteansættelse eller at overspringe skatterådet og gå direkte fra ligningskommissionen til Landsskatteretten.

De resterende 2 frikommuneforsøg (Hadsund og Tinglev) vedrører vurderingsområdet. I Hadsund er vurderingsrådet nedlagt, og vurderingsarbejdet udføres af en lignings- og vurderingskommission, hvis afgørelser på vurderingsområdet kan påklages direkte til Landsskatteretten. I Tinglev kommune er ejendomsvurderingsopgaven overført til byrådet.

Erfaringerne fra frikommuneforsøgene har generelt set været gode. I en række klagesager på indkomstområdet har skatteyderne kunnet spare tid. Samtidig er der ikke observeret en markant stigning af klagesager direkte til Landsskatteretten.

Også fra frikommuneforsøgene på vurderingsområdet er der gode erfaringer. Det gælder især med hensyn til mulighederne for en mere rationel tilrettelæggelse af vurderingsarbejdet i de 2 kommuner, som er omfattet af forsøget.

3. Lovforslagets hovedindhold

Lovforslagets hovedformål er at opnå det bedst mulige resultat af skattemyndighedernes lignings- og vurderingsarbejde, og at fremme borgernes retssikkerhed. Lovforslaget tager i den forbindelse sigte på at forenkle og overskueliggøre skattemyndighedernes organisatoriske opbygning for derved at forbedre borgernes retssikkerhed.

Efter den i kommuneaftalen beskrevne reform skal der eksistere et langt mindre antal myndigheder end i dag:

De lokale skattemyndigheder skal fremover udgøres af den kommunale skattemyndighed og skatteankenævnene.

Den kommunale skattemyndighed udgøres af den kommunale forvaltning, der efter forslaget således får en selvstændig ansættelses- og vurderingskompetence.

Skatteankenævnene foreslås som nyt navn for de hidtidige ligningskommissioner. Navnet foreslås ændret under henvisning til, at ligningskommissionerne efter kommuneaftalen ikke længere skal foretage ligning, men kun være klageinstans.

De statslige skattemyndigheder udgøres fremover af den centrale told- og skatteforvaltning, de regionale told- og skatteforvaltninger, samt Landsskatteretten og Ligningsrådet.

Oprettelsen af fælles told- og skatteforvaltninger på regionalt og centralt niveau forberedes for tiden af Skatte- og Afgiftsstyrelsen.

Eksistensen af de regionale myndigheder er forudsat i kommuneaftalen, som betegner dem »de regionale told- og skattestyrelser«.

Det er hensigten, at den centrale told- og skatteforvaltning skal overtage de opgaver, som hidtil er varetaget af Statsskattedirektoratet og amtsskatteinspektorerne. Samtidig bemyndiges den centrale told- og skatteforvaltning til at delegerer sine beføjelser til de regionale told- og skatteforvaltninger. Herved opnås, at de opgaver, som hidtil har påhvilet amtsskatteinspektorerne, som altovervejende hovedregel også fremover vil blive varetaget af regionale statslige myndigheder.

Sammenlignet med det nuværende organisatoriske system nedlægges således 4 typer statslige skattemyndigheder: vurderingsråd, skyldråd, skatteråd og amtssligningsråd, mens 2 (Statsskattedirektoratet og amtsskatteinspektorerne) skifter betegnelse, og 2 (Landsskatteretten og Ligningsrådet) opretholdes under deres nuværende betegnelse.

Alle skattemyndigheder er omfattet af forvaltningslovens almindelige regler for sagsbehandling m.v.; det bemærkes herved, at også de kommunale forvaltninger er omfattet af forvaltningsloven fra 1. januar 1989. Som følge heraf er en række gældende forvaltningsmæssige regler i skattestyrelsesloven og vurderingsloven ikke medtaget i lovforslaget. Det gælder f.eks. skattestyrelseslovens § 1, stk. 9, om habilitet for ligningskommissionsmedlemmer, og vilkår om at skriftlige afgørelser skal være forsynet med grundelse og klagevejledning. Forslaget indeholder heller ingen tavshedspligtsbestemmelse svarende til statsskattelovens § 44 (som i øvrigt fortsat er gældende); § 44 findes i realiteten ikke at instituerer en videregående tavshedspligt end den, der følger af forvaltningslovens kap. 8 og de hertil knyttede bestemmelser i straffeloven.

Der er således på intet punkt tilsigtet en forringelse af borgernes forvaltningsmæssige retssikkerhed; men det er anset for overflødigt at medtage regler af samme indhold som forvaltningslovens. Forvaltningsmæssige regler forekommer kun i det omfang, de giver borgeren mere vidtgående rettigheder end det, som følger af forvaltningsloven; jf. f.eks. forslaget til § 32 om retsmøder i Landsskatteretten.

a. Skatteansættelse af indkomst og formue